Bij de zoektocht naar Sint Remaclus (zie 12-09-2011) dook nog een andere heilige op met een ezel als lastdier.

Sluitsteen met de ezel van Sint Autbertus, hoog in de gewelven van de Sint-Waldetrudiskerk in Herentals.
Volgens de legende was Sint Autbertus (*saint Aubert*) een bakker die bisschop werd van Atrecht (*Arras*) en Kamerijk (*Cambrai*). Blijkbaar ging hij dóór met broden bakken, en wel om geld op te halen voor de armen. Hij stuurde zijn ezel beladen met manden vol broden naar de stad en om de nek van het trouwe dier hing hij een grote geldbuidel, waarmee deze dan ook steeds wordt afgebeeld.
De ezel verkocht het brood in zijn eentje en de afnemers stopten het geld voor de broden in de buidel.
Vanzelfsprekend werd Autbertus de patroon van de bakkers.

Al wordt hij op twee 18e eeuwse penningen van het Maastrichtse bakkersgilde (in het Bonnefanten-museum) St. Albertus genoemd, moet het toch dezelfde zijn.

Beeld van Sint Autbertus met drie broodjes op een ovenschep én natuurlijk met zijn ezel.

(foto's Jan van Hoek)

als 'hoofd-rolspeler' zijn ze verder op gevelstenen maar dun gezaaid
(moet je zelfs buiten Maastricht zijn)
Links:
EZELSHOF
Dorpsstraat 19
Eckelrade (L)
Rechts:
INDEN BLINDEN EZEL
Luttik Oudorp 67
Alkmaar

maar wel met een Oscar voor de beste bijrol in de ‘vlucht naar Egypte’

En al kent Maastricht dan geen ezel, tenminste op een gevelsteen ☺, er is wel nog een andere, op de Ezelmarkt. (Daar wordt trouwens van beweerd dat op die plek nooit ezels zijn verhandeld. Naam verwijst mogelijk naar ‘eselen’ = het slaan of kloppen van laken, een textielbewerking van de gewantmakers die daar in de buurt ook ooit eens een ‘ramenhof’ hadden voor het opspannen van laken.)

Toegift uit Gouda …..
Hoezo ezeldom?